

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 153 Кх

Дата 27.04.16г.

Изх. №

398 / 25.04.2016г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Съгласно определение от 06.04.2016 г. по адм.д. № 301/2016 г. по описа на ВАС, Петчленен състав, Първа колегия, изпращаме Ви искане от Петчленния състав на Първа колегия на ВАС по: **чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България за: установяване на противоконституционност на чл. 37 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните**, ведно с адм.д. № 5391/2015 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение и адм.д. № 301/2016 г. по описа на ВАС, Петчленен състав, Първа колегия.

След произнасяне по искането, делата следва да ни бъдат върнати.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВАС

(ГЕОРГИ КОЛЕВ)

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Изх. № .....

ДО

Г-Н БОРИС ВЕЛЧЕВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

*Оформявам и-р. в-р. / 1 в.
определен за разпоредба
срещу Румен Пенков.
28.04.16.*

И С К А Н Е

от петчленен състав на I колегия на Върховния административен съд –
гр. София, бул. „Александър Стамболийски” № 18

Съдии: Панайот Генков, Галина Христова, Жанета Петрова, Светлана
Борисова и Пламен Петрунов

ПО: чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България

ЗА: установяване на противоконституционност на чл. 37 от Закона за борба
срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА
КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

При разглеждането на адм. дело № 301/2016 г. настоящият петчленен състав на I колегия на Върховния административен съд установи противоречие на нормата на чл. 37 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните с разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от Конституцията на Република България и с определение от 06.04.2016 г. на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията спря производството по делото.

Съгласно чл. 37 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните:

(1) (Изм., ДВ, бр. 110 от 1996 г.) Престоят в домовете не може да бъде повече от 15 дни. Престоят над 24 часа се разрешава от прокурора.

(2) В изключителни случаи, с разрешение на съответния прокурор, срокът на престоя в дома може да бъде продължен до 2 месеца.

Идентична по съдържание е разпоредбата на чл. 14 от Правилника за организацията и работата на домовете за временно настаняване на малолетни и непълнолетни (Правилника). По повод подадена жалба против законосъобразността на настаняването в такъв дом на непълнолетни и малолетни лица Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) – четвърто отделение, приема с решение (раздел III) от 29.11.2011 г., постановено по делото „А. и други срещу България”, че домовете за временно настаняване на малолетни и

непълнолетни са заведени от ресора на Министерството на вътрешните работи и че са подобни на местата за лишаване от свобода. По отношение на способите и реда за настаняване в домовете в решението е посочено следното:

„105. Съдът припомня, че член 5 § 4 признава на задържаните лица правото да подават жалби, за да контролират спазването на процесуалните норми и на нормите по същество, необходими за установяване на „законосъобразността“ – по смисъла на Конвенцията, на тяхното лишаване от свобода. Понятието за „законосъобразност“ трябва да има един и същ смисъл в параграф 4 и в параграф 1 на член 5, така че всяко задържано лице да има право да контролира „законосъобразността“ на своето задържане не само от гледна точка на вътрешното право, но и на Конвенцията, на основните провъзгласени принципи и целта на рестрикциите, разрешени съгласно член 5 § 1.

106. Член 5 § 4 предвижда намесата на един-единствен орган, при условие обаче следваната процедура да бъде свързана със съдопроизводството и да дава на въпросния индивид гаранции в съответствие с естеството на лишаването от свобода, за което става дума. В този смисъл, ако процедурата, следвана от компетентния орган, наредил задържането, не дава подобни гаранции, държавата следва да даде възможност за ефективно обжалване на друг компетентен орган, който предоставя всички гаранции за съдопроизводство.

107. В този случай Съдът отбелязва, че първото настаняване на жалбоподателката в дом за временно настаняване на малолетни и непълнолетни е било наредено от местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни, а второто – с прокурорска заповед (параграфи 15 и 18 по-горе). Правителството не оспорва факта, че тези два органа са действали при упражняване на изпълнителните си правомощия, предоставени от държавата, и че те не могат да осигурят гаранциите за съдопроизводство, изисквани съгласно разпоредбите на член 5 § 4. От това следва, че контролът на „законосъобразността“ на настаняванията не е включен в решенията на местната комисия и на прокурора. Правителството не е посочило наличие на вътрешноправно средство за защита, което би дало възможност на жалбоподателката да оспори впоследствие тези решения.

108. Следователно в случая има нарушение на член 5 § 4 от Конвенцията, състоящо се в лишаването на Б. от нейното право на контрол върху законосъобразността на оспорваните настанявания.”

Изложените в решението на ЕСПЧ съображения относно законосъобразността на настаняването в домовете за временно настаняване на малолетни и непълнолетни обосновават съмнение относно съобразеността на разпоредбата на чл. 37 от ЗБППМН с разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от Конституцията.

С оглед правната сигурност и изключването на възможността за постановяване на противоречиви решения от съдилищата Върховният административен съд в настоящия си състав намира, че следва да упражни правомощията си по чл. 150, ал. 2 от Конституцията и да изпрати същото на Конституционния съд, за да се произнесе на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията по въпроса: „Противоречи ли на нормата на чл. 37 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните на разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от Конституцията относно липсата на средство за

обжалване, което би дало възможност да се оспори законосъобразността на настаняването в дом за временно настаняване на малолетни и непълнолетни?”

По изложените съображения и на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България отправяме настоящото

И С К А Н Е:

Конституционният съд да се произнесе по въпроса: „Противоречи ли нормата на чл. 37 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните на разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от Конституцията относно липсата на средство за обжалване, което би дало възможност да се оспори законосъобразността на настаняването в дом за временно настаняване на малолетни и непълнолетни?”

Предлагаме участие по делото да вземат следните заинтересовани държавни органи и неправителствени организации:

- министърът на вътрешните работи;
- министърът на правосъдието;
- главният прокурор на Република България;
- Висшият адвокатски съвет;
- Българският хелзинкски комитет – гр. София, ул. „Върбица” № 7;
- Институтът „Отворено общество” – София, ул. „Солунска” № 56;
- Сдружение „Програма за развитие на съдебната система” – гр. София, ул. „Стара планина” № 5, ет. 8.

Доказателствата в подкрепа на искането ни се намират в делото, което Ви изпращаме.

Съдебен състав по адм. дело № 301/2015 г.
на Върховния административен съд –
петчленен състав – I колегия:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Панайот Генков)

ЧЛЕНОВЕ:

(Галина Христова)

(Жанета Петрова)

(Светлана Борисова)

(Пламен Петрунов)